

вия за обединение на народа“. Самъ той, който е получилъ чисто гръцко образование и е пренебрегвалъ отначало, като всички свои съотечественици, родното си просто наречие, не е билъ въ състояние да направи нищо за създаване на български книжовенъ езикъ. Опититѣ пъкъ, които сж предприемали нѣкои просвѣтени българи въ чужбина, каквото Василъ Неновичъ и Анастасъ Кипиловски въ Брашовъ и Букурещъ, не сж му се виждали твърде насърчителни. Особено мъчително е билъ той докоснатъ въ 1823 г. отъ напразнитѣ разпри между тия наши учители, въ връзка съ образуването на едно „Филологическо дружество“. При липсата на авторитети въ тая областъ — и преди появата на Бероновия букваръ (1824) — всѣки е смѣталъ своя възгледъ за мѣрдавенъ, никой не търпѣлъ възражения, и всички си противоречали най-произволно и безкритично. Стигало се дори до тамъ, да се преследватъ тия честолюбиви ръководители на общественото мнение „по най-нечестенъ и пакостенъ начинъ.“ Разочарованъ отъ подобни отношения и понятия за приличие, Селимински махналъ ръка на тѣй важния въпросъ за устройството на майчиния книжовенъ езикъ и се предалъ на просвѣта чрезъ гръцки езикъ. Когато, обаче, следъ десетъ години той попада въ Букурещъ и подлавя връзки съ букурещкитѣ образовани български търговци, старитѣ му интереси оживяватъ и заговарятъ отново.

Тукъ, въ Букурещъ, той чува за пръвъ пжтъ името на габровския меценатъ Априлова и узнава за подѣятата отъ него инициатива да се постави на правилни основи новобългарската школа и книжнина. Това ще е било къмъ срѣдата или края на 1833 г., когато Априловъ се обръща писмено къмъ братя Бакалоглу въ Букурещъ, за да ги призове къмъ съдействие по изграждането и обзавеждането на Габровското училище. Защото Селимински изрично бележи, че тъкмо писмото на Априлова до Иванчо Бакалоглу отъ 1833 г. го изпълнило съ радостъ за родолюбивото дѣло на габровския благодетель. Именно, отъ Руши-де-веде, гдето е учителъ, Селимински отправя на 14 февруарий 1835 г. едно писмо до Априлова, когото не е познавалъ лично, за да му изкаже чистия си възторгъ и за да му се препоржча като готовъ да служи на тия благородни усилия за въздигане на българската про-